

Blindvaere op navigaasie-apperatuur?

Op 't aalder onverwachs kà je soms verhaole hore waervà je gelijk denkt: "Dà mag 'k nie voor m'n aage houwe." Daerom dut waergebeurde verhaoltjie. Stel ie voor. Een kennissie và me die een oto kan besture as de beste, maor die bepaold gêên licht is in 't vinge van een adres ievers in 't land en die ok niks het aan een routebeschrijving. Voor zô iemand, zou ie zegge, is nou krek de Tom-Tom uitgevonge. Meraokels mense, as ie zô'n ding het, kà je nooit meer verdwaole en kom ie overaal waer ie maor weze wil. Je hoef allêên wat knoppies te bediene, de plaets en adres in te toetse en je wor van begin tot end begelaaid deur de stem van een vriendelijke juffrouw die de mêest onverschijnlijke plekke op de landkaart weet te vinge. Aalle voorberaaidende handeling wazze gedaen en m'n kennissie gong op pad. Ze doch bij d'r aage: "Wat kà me gebeure, as 't nie goed gaot, heb ik aaltijd nog me man op d'n achtergrond, die kan 'k aaltijd nog eefies belle." Ze vollegde trouw aalle aanwijzinge die ze kreeg en ree blindelings op elke wegwijzing die ze hoorde. Op een bepaold mement kreeg ze de boodschop dà ze rechtsaf mos en dat was naer beneejene. Maor o wee! Ze stong gelijk in de file. Nou komt dat meer voor, dus wachtte ze rustig tò ze weer vedder kon rije. Maor effies laeter tikt 'r een man met een geldtas op z'n buik op 't raompie van d'n oto. Ze doet 't raompie ope en die man zeg tege d'r: "€1,20 mevrouw". "Wat?", zee ze. "Sund hoeneer mò je ok al betaole voor 't in de file staon?" De goeje man keek ze nie begripend aan en zee toe: "Ja mevrouw, as ie naer d'n overkant wil, kost dat aaltijd nog geld." Toe pas keek ze is om d'r heene en zag ze dà ze in de rij stong voor de veerpont en mos wachte om de Lek over te vaere naer Baaregambacht. Ze schaomde d'r aage netuurlijk de ôôge uit 'r hôôd en de veerknecht hà 's aeves wat aerdigs om tege z'n vrouw te vertelle over die blonde mevrouw die aals te veul op de techniek vertrouwde en die 't aage denkwaarek hêêlemael uitgeschaokeld had. Voor de vedderest is ze wel op 't goeje adres aangekomme en het ze een leuke vesite afgelege, maor trug het ze deuze route nie meer genome. Navigaasie-apperatuur? 't Zijn wondere van deuze tijd, maor 't kan gêên kwaod om aaltijd wel uit je doppe te blijve kijke, hee!

Jan van der Vlies.